

FESTIVAL TNT

28 SET - 2 OCT 2022

Terrassa
Noves
Tendències

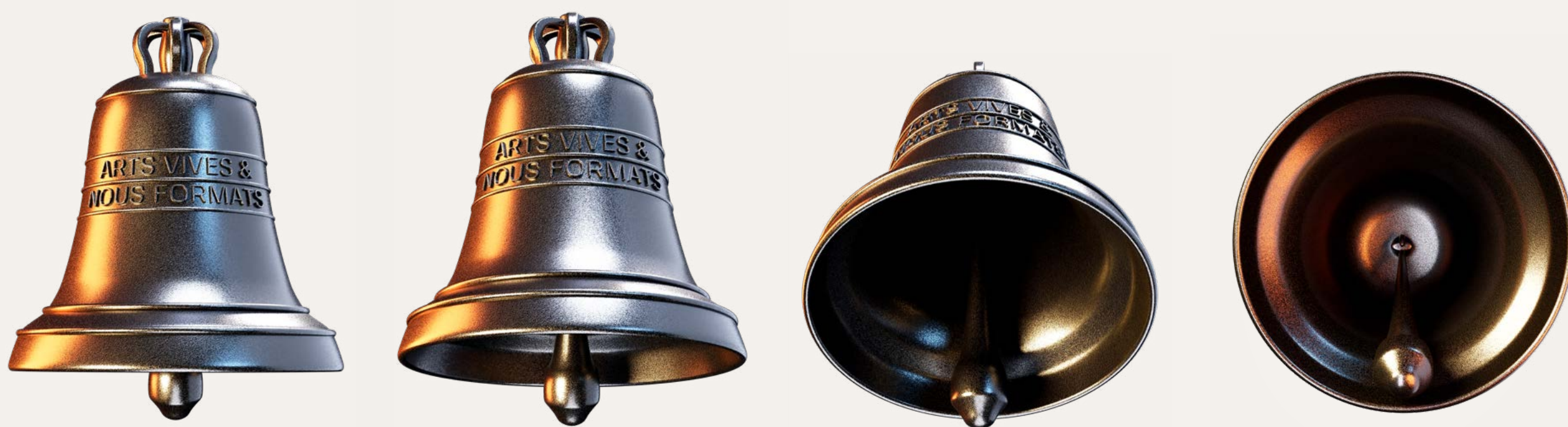
www.tnt.cat

ORGANITZA:

Ajuntament de Terrassa

Cultura
www.terrassa.cat

PRESENTACIÓ

És inevitable escoltar les campanes quan toquen. El seu so s'imposa per damunt de totes les coses. Té quelcom d'hipnòtic i de sagrat perquè ens connecta amb la nostra espiritualitat i amb allò més atàvic. És un recordatori del pas del temps, una crida. Històricament, també un avís; una mort, l'arribada d'una epidèmia, un foc que crema. La campana és un instrument que ens convoca a través del so, entrelaçant-nos d'una manera invisible, potenciant el fet indiscutible de que formem part d'una comunitat, la d'aquí i la d'ara. Sobre això mateix, escrivia aquests coneguts versos el poeta místic John Donne fa més de cinc-cents anys: *Ningú és una illa, la mort de qualsevol m'afecta, ja que estic unit a la humanitat. És per això que no preguntis mai per qui toquen les campanes, toquen per tu.*

La campana -que alerta i convoca- és la metàfora que aquest any escollim per explicar-nos, per donar marc a un TNT que no cedeix en el seu entossudiment d'activar el pensament crític i de promoure alternatives de reflexió que obrin escletxes de possibilitats. Vivim un present extremadament complex i devastat en el que es fa difícil defugir el pessimisme, no obstant, és necessari seguir incentivant el desig.

Per rebaixar el nivell d'angoixa, però, comencem destacant com l'humor dibuixa una diagonal, fulgurant i ampla, que creua la programació a través de les propostes de quatre creadores de generacions ben diferents: Júlia Barbany, Cris Celada -Pollo campero. Comidas para llevar-, Cris Blanco i Sofía Asencio -Societat Doctor Alonso-. Totes elles treballen l'humor des de la potència creativa, l'inconformisme i la incomoditat, llençant preguntes que il·luminen: És possible imaginar un futur menys distòpic? Què passaria si l'arts s'apoderés de la vida? Quins mecanismes participen en allò suposadament divertit?

Entre les companyies residents, trobem les noves creacions de la Carlota Grau, Monte Isla i Serrucho, que tenen en comú que investiguen en allò formal -la tècnica, la maquinària teatral i els objectes- per proposar-nos experiències que exploren, a través de la construcció d'imatges, en conceptes tan essencials com la por, el temps o la naturalesa. Experimentant amb un dispositiu propi del cinema, Matías Daporta presentarà Washington en un plató de l'ESCAC, entitat amb la qual inaugurarem col·laboració.

La paraula, la música i la potència política són presents en l'edició d'enguany a través d'alguns dels artistes més singulars i imprescindibles del panorama nacional com són María Salgado y Fran MM Cabeza de Vaca, Alberto Cortés i Cuqui Jerez. La paraula és també allò que vertebrava la peça de l'Arabesco, l'artista més inclassificable de la

programació, i la de Norberto Llopis, que posa en crisis, al seu torn, el llenguatge. Per acabar les nits del divendres i del dissabte, Marc Sempere proposa deixar-nos anar en un ritual col·lectiu que apel·la a allò comú per alliberar-nos de l'insuportable pes del nostre ego.

Com venim fent en les darreres edicions, seguim treballant per endinsar-nos en la ciutat de Terrassa i els seus col·lectius. Ho fem amb artistes tan destacats com Montedutor o la companyia hispano-suïssa L'Alakran. Els primers ens ensenyaran a ballar una nova dansa popular que han creat conjuntament amb un grup de joves del col·lectiu LGTBQI+ i la banda de música de Terrassa amb l'objectiu de fer més inclusiva la identitat cultural de la ciutat. L'acció tindrà lloc a la plaça Primer de Maig del barri de Sant Pere i a la plaça de l'Ajuntament. Óskar Gómez de la Mata de l'Alakran i Juan Lorient, dos llegendes vives de la performance, peregrinaran durant una setmana per Terrassa exercint de detectius de la realitat, fent visible allò que hi és però que no es veu. Durant tres dies presentaran Makers Itinerants, una adaptació de la seva última creació en diàleg amb la ciutat i les seves gents.

Seguim potenciant la participació del públic familiar i la formació de l'espectador del futur a través de **TNT KIDS**, que aquest any acull tres experiències participatives que, a través del joc, aborden temàtiques fonamentals com la identitat, la imaginació o la reivindicació de l'espai públic. Drag kids és un taller intergeneracional de travestisme a càrrec de Sara Manubens. *Llums, so i cos* d'Animal Religion està dirigit a famílies amb criatures entre 4 i 9 anys. Finalment, la Sara San Gregorio ens proposa un espai de joc lliure pels més petits -de 0 a 5 anys- i una intervenció a l'espai públic de caire polític i lúdic per reivindicar que el carrer és de totes. El col·lectiu nyamnyam també farà un passi especial per a famílies de la seva nova creació *Inert?*, una proposta en la qual ens conviden a posar-nos en un mateix pla amb tot allò que ens envolta.

Aquest any, el programa del TNT 22 inclou vint-i-quatre peces, quinze de les quals són estrenes. Serà una edició on la creació bullirà, d'una manera efervescent i apassionada, desprenent una energia que esperem irradiï quilòmetres enllà. Les campanes repiquen des de fa segles, tot i que cada cop ho fan menys. Hi ha qui qüestiona la seva utilitat avui en dia, s'afirma la seva obsolescència, es demana que es posi fi al ritual perquè molesten, i perquè si estem adormits, inquieten el nostre son i ens desperten.

MARION BETRIU
DIRECTORA DEL FESTIVAL

DIMARTS 27 DE SETEMBRE				
Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
19:00h	L'ALAKRAN	Makers Itinerantes	-	60 min.

DIMECRES 28 DE SETEMBRE				
Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
19:00h	L'ALAKRAN	Makers Itinerantes	Seu d'Ègara	60 min.
20:00h	CUQUI JEREZ	Mágica y Elástica	Teatre Alegria	150 min.

DIJOUS 29 DE SETEMBRE				
Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
17:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part I	Magatzem Corcoy	120 min.
17:30h	SERRUCHO	Interior Noche	ESCAC	70 min.
19:00h	L'ALAKRAN	Makers Itinerantes	Centre Excursionista de Terrassa	60 min.
19:00h	JÚLIA BARBANY	Diversión Obligatoria	Amics de les Arts	60 min.
20:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part II	Magatzem Corcoy	120 min.
20:30h	CARLOTA GRAU	Tsunami or Something's Gonna Happen Tonight	Teatre Principal	60 min.
22:00h	ALBERTO CORTÉS	One Night at the Golden Bar	Teatre Alegria	50 min.

PROGRAMACIÓ

DIVENDRES 30 DE SETEMBRE

Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
10-14h	Jornada professional	-	Auditori Municipal	240 min.
16:30h	SERRUCHO	Interior Noche	ESCAC	70 min.
16:30h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
17:00h	MARTA ROS	FIND YOUR PLACE (Easily)	Centre de Creació El Corralito	50 min.
K 17:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part I	Magatzem Corcoy	120 min.
17:00h	SARA SAN GREGORIO	Jugar el espacio	Ateneu Candela	60min.
K 18:30h	SARA SAN GREGORIO	Jugar el espacio	Ateneu Candela	60 min.
18:00h	JÚLIA BARBANY	Diversión Obligatoria	Sala Amics de les Arts	60 min.
K 18:00h	ANIMAL RELIGION	Llum, so i cos	Centre Civic Alcalde Morera	60 min.
18:30h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
20:00h	NORBERTO LLOPIS	La doble sesión	Teatre Principal Sala Cúpula	60 min.
20:00h	MONTE ISLA	Donde empieza el bosque acaba el pueblo	Teatre Principal	70 min.
20:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part II	Magatzem Corcoy	120 min.
20:00h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
22:00h	MARÍA SALGADO Y FRAN CABEZA DE VACA	Jinete Último Reino Frag. 1	Teatre Alegria	60 min.
23:30h	MARC SEMPERE	Litúrgia	Nau Albinyana Ribes	60 min.
23:30h	Sessió Dj	-	Meeting Point	90 min.

DISSABTE 1 D'OCTUBRE

Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
12:00h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
 10:30h	SARA SAN GREGORIO	Jugar el espacio	Ateneu Candela	60 min.
13:00h	SERRUCHO	Interior Noche	ESCAC	70 min.
13:00h	LALÍNEA	Pupilas pintaban mis sábanas	Centre de Creació El Corralito	80 min.
16:30h	MATÍAS DAPORTA	Washington	ESCAC	90 min.
16:30h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
17:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part I	Magatzem Corcoy	120 min.
 17:00h	SARA SAN GREGORIO	Jugar el espacio	Carrer de la Rasa	120 min.
 18:00h	ANIMAL RELIGION	Llum, so i cos	Teatre Principal Sala Assaig	60 min.
 18:00h	SARA MANUBENS	Drag Kids	Centre Cívic President Macià	120 min.
18:00h	NORBERTO LLOPIS	La doble sesión	Teatre Principal Sala Cúpula	60 min.
18:00h	NYAMNYAM	INERT?	Casa de la Música	60 min.
18:30h	MONTDEDUTOR	El Movimiento	Plaça Primer de Maig	30 min.
20:00h	EL ARABESCO	Con versos. Part II	Magatzem Corcoy	120 min.
19:15h	POLLO CAMPERO. COMIDAS PARA LLEVAR	El Futuro	Teatre Principal	70 min.
21:00h	CRIS BLANCO	Grandissima Illusione	Teatre Alegria	70 min.
23:00h	SOCIETAT DOCTOR ALONSO	Noche Cañón	Sala Amics de les Arts	60 min.
23:00h	MARC SEMPERE	Litúrgia	Nau Albinyana Ribes	60 min.
23:30h	Sessió Dj	-	Meeting Point	90 min.

DIUMENGE 2 D'OCTUBRE

Hora	Companyia	Espectacle	Espai	Durada
12:00h	MARTA FERNÁNDEZ	Fuera de campo	Centre de Creació El Corralito	20 min.
 12:00h	SARA MANUBENS	Drag Kids	Casa de la Música	120 min.
13:00h	MONTDEDUTOR	El Movimiento	Plaça Ajuntament	30 min.

L'ALAKRAN

MAKERS ITINERANTES

Oscar Gómez Mata amb Juan Lorient

Aquest TNT va, entre altres coses, d'honrar allò que ja és en un espai abans d'arribar-hi, i de col·locar-ho per davant del discurs escènic - o al seu costat. A propostes com la de les nyamnyam se suma, en aquest sentit, la de la Compañía L'Alakran.

A primera vista, la jugada és senzilla. Durant els dies que duri el festival, l'Oscar Gómez Mata passejarà per Terrassa acompanyat del seu amic i coperformer Juan Lorient. Caminaran sols. Pel camí parlaran, o no, observaran el seu entorn i sentiran que els fan mal les cames. Aniran d'excursió - literalment. Cada dia es dirigiran a un lloc nou, i hi hauran quedat amb algú. Escollits i coneguts prèviament, espais i hostes els esperaran a l'hora acordada - i a nosaltres també.

La peça partirà de la conversa amb qui els aculli però a partir d'aquí anirà descobrint nous camins. S'hi aniran entrellaçant, per exemple, fragments de discursos heretats del *Makers* original - estrenat l'any 2021. *Itinerantes* continua o enriqueix així els protocols d'aquelles primeres trobades, en què els dos actors ja buscaven moure's entre les diferents capes de realitat temporal que conviuen a escena. Aquí, la pràctica teatral és duta a l'exterior per fer-nos veure que en tot el que ens envolta hi convergeix molt més del que salta a la vista.

Les històries que escoltarem, la ruta, el caminar i l'estat en què aquest caminar col·locarà a en Juan i l'Oscar, l'amor i la confiança que es tenen: Tot ve de diferents formes d'*abans*, i és allà on s'hauran forjat les possibles ressonàncies entre elements en joc durant l'*ara* que serà cada funció. Com ja passava a *Makers*, els accidents que aquestes ressonàncies provoquin s'immisciran orgànicament en

DIMARTS 27, 19H:	SEU A DETERMINAR
DIMECRES 28, 19H:	SEU D'ÈGARA
DIJOUS 29, 19H:	CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA
DURADA:	30 MIN

la peça. Posaran en tensió els discursos preconcebuts i faran que ens preguntem constantment on comencen els uns i on ens duen els altres.

L'Alakran ens dona així l'espai i la batuta per fer-nos la nostra pròpia idea dels llocs que visiten. En aquests camps sembrats i germinats d'històries i possibilitats, qui decidirà què recollir serem nosaltres.

FITXA ARTÍSTICA

Concepción i Direcció:

Oscar Gómez Mata

Textos:

Augustín Fernandez Mallo i Oscar Gómez Mata

Interpretació:

Juan Lorient i Oscar Gómez Mata

Col·laboració artística:

Aymeric Demay, Leo García, Doria Gomez Rosay i Vanesa Vicente

Producció administració:

Delphine Rosay i Aymeric Demay

Difusió:

Carlota Guivernau i Compañía L'Alakran

Producció:

Compañía L'Alakran

Fotografia:

Christian Lutz

COPRODUCCIÓ

CUQUI JEREZ

MÁGICA Y ELÁSTICA

Després del *tableau vivant* de cinc hores de durada *Las Ultracosas*, la Cuqui Jerez va demanar a l'Oscar Bueno, músic i intèrpret, si es veuria amb cor de compondre una banda sonora original pel seu següent projecte.

Mágica y elástica és com una precuela de *Las Ultracosas*. Si en aquell *quadre viu* l'objectiu principal era posar traves a la creació de sentit visual, dinamitant cada acció escènica en el moment en què una podia començar a entendre-la, aquí l'interès per aquest espai previ al discurs - l'espai on regna la fascinació d'allò inintel·ligible i la curiositat - es vol dur un pas més enllà.

O un pas enrere, de fet, perquè en aquest espectacle la curiositat de les creadores se centra en la relació específica entre música i cos. I aquesta relació sempre s'ha donat i es dona en l'avant-sala de l'avant-sala del sentit racional. Què passa en l'espai perceptiu on l'experiència primera d'una música explota en sensació física, i en emoció? I com fem que aquest espai sigui perceptible per l'audiència?

Per fer aterrar la seva recerca a l'escenari, la Cuqui, l'Oscar i la resta de col·laboradores de *Mágica y elástica* s'han proposat fer un musical. Un musical fet de mil clichés i que es construeix i s'auto des-construeix a la vegada. Elements de vestuari, referències sonores, moviments de cossos i de llums ens apropen a gèneres escènics o cinematogràfics concrets, pastanagues pel cervell que es mantenen sempre a la distància justa.

DATA: DIMECRES 28 SETEMBRE, 20H
ESPAI: TEATRE ALEGRIA
DURADA: 150 MIN

Donant voltes no sobre el que es diu, sinó sobre el fet que quelcom pugui arribar a ser dit i les forces que operen en el procés per arribar-hi, *Mágica y elástica* ens convida a perdre'ns en un lloc estètic on no s'afirma res. Fet de propostes i fugues, i de motius i imatges que s'exhaureixen en si mateixes, en aquest no-musical hi predominen el joc, l'accident i l'estranyesa.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte i direcció - Cuqui Jerez en col·laboració amb Oscar Bueno

Creat en col·laboració - Anto Rodríguez, Cécile Brousse, Javi Cruz, Louana Genter i Gilles Gentner

Composició musical - Óscar Bueno en col·laboració amb Cuqui Jerez, Anto Rodríguez, Cécile Brousse, Javi Cruz i Louana Genter

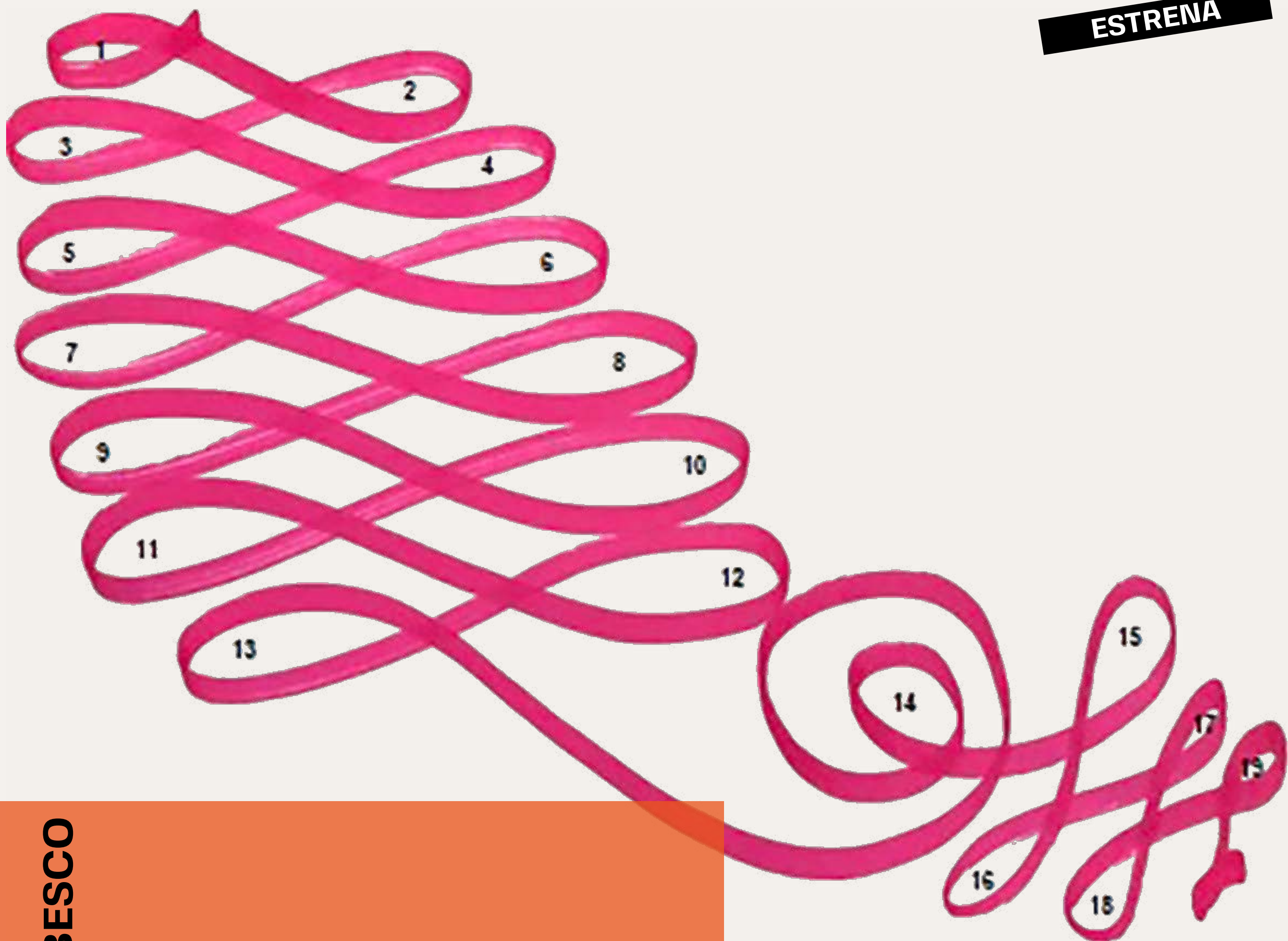
Disseny d'il·luminació - Gilles Gentner

Producció - Dorothy Michaels

Coproducció - Centro de Cultura Contemporánea CondeDuque, Madrid; Kaaitheatre, Brussel·les; Budakunstencentrum, Kortrijk (BE) i Festival TNT, Terrassa

Suport - Graner, Barcelona, i La Caldera, Barcelona

ESTRENA

EL ARABESCO CON VERSOS

DATA: DIJOUS 29 SETEMBRE 17H I 20H
DIVENDRES 30 SETEMBRE 17H I 20H
DISSABTE 1 OCTUBRE 17H I 20H

ESPAI: MAGATZEM CORCOY

DURADA: 120 MIN
(PART 1 DE 17H A 19H PART 2 DE 20H A 22H *)

Con versos és com un recorregut en dues direccions. Dues funcions segueixen el fil de dues històries explicades a curta distància. Històries que parlen d'un lloc concret i que, com en les rondalles que s'expliquen a la plaça, barregen fet i ficció, retalls de realitat i memòries personals i col·lectives.

En grups petits de deu persones entrarem al Magatzem Magatzem Corcoy. Ens asseurem rere unes taules col·locades en rotllana i en l'espai del mig hi haurà el nostre trobador particular: l'Arabesco.

En euskera, la llengua de la terra que l'acull, es fa distinció entre *Historia* amb h, la dels llibres, i *istorio*, sense h, que refereix a allò personal, al reialme més porós i divers de l'anècdota. Movent-se per ambdues dimensions, l'Arabesco ens proposarà recórrer amb ell la península ibèrica, passant per diferents camins espaciotemporals. Es farà acompanyar d'objectes quotidians i l'espai, l'escènic, s'anirà omplint així de paraules i de coses, de traces i de nous records.

Aquesta primera rondalla coneixerà principi i final. Trobarem una pedra al final del camí, hi haurà una fita al cim del turó. Però la història de *Con versos* no s'acabarà aquí. Sortirem a fora, farem una vol-

ta, i una hora més tard tornarem a entrar al mateix espai i ens el trobarem exactament com l'haurem deixat. I llavors l'Arabesco ens explicarà una altra història - col·locada literalment damunt les traces de la primera. Una història a contrapèl, una cara B, una tornada a l'anada.... Qui ho sap.

L'Arabesco no es considera actor. No projecta bé la veu ni té les taules d'un conta-contes. Ell diu que *mancha papeles* amb paraules i que, a vegades, surten coses que funcionen millor dites en veu alta. Com ara. Tot i que potser ell no ho acabi de veure, precisament per això *Con versos* encaixa a la perfecció en un festival com el TNT.

FITXA ARTÍSTICA

Creació textos i interpretació:
EL ARABESCO

Col·laboració musical:
Mariona Sagarra

*Espectacle dividit en 2 parts. Possibilitat d'adquirir entrades només per una part

RESIDENT
ESTRENA

SERRUCHO INTERIOR NOCHE

Entrem a l'espai com qui va de campaments de nit, amb els frontals posats i encesos. La nostra és l'única llum que il·lumina l'escena. Feta de tants focos com perspectives, allò que veiem (en solitari o col·laborant les unes amb les altres), és i serà sempre parcial.

Un cop ens acostumem a aquesta manera de mirar, apareixerà davant nostre un càmping també parcial, a mig fer: un parell de cadiretes plegables, potser un foc de gas i enmig de tot això un remolc-tenda model Apache, original dels anys setanta: *Ni mejor, ni peor, ¡el primero!*

Espectacle de teatre amb objectes, *Interior Noche* fa servir la referència a allò campestre per plantejar-nos un joc de temporalitats impossible. S'hi barregen, entre altres, el temps escènic (la peça dura el que dura, i està estructurada en diferents escenes i imatges plàstiques pensades des del ritme) i el temps social (per exemple, remetent-nos a un espai que relacionem amb les vacances, amb l'acció de 'deixar passar el temps').

Defensant la contemplació com a acte polític de resistència, Serrucho ens ofereix un taller pràctic d'observació lenta, i una dramatúrgia feta de situacions i acudits visuals que posen al descobert l'absurda obsessió amb l'eficiència d'aquest nostre capitalisme històric. El món high-tech del càmping contemporani, en aquest sentit, esdevé aquí un pou d'exemples paradigmàtics i sovint hilarants de com el sistema ha anat envaint tots els aspectes de la

nostra vida per servir els seus interessos. Un altre temps en joc: el que és or, diners, privilegi.

Escenificada per un paisatge viu, surrealista i en transformació permanent, *Interior Noche* sublima el món 'Quechua' mitjançant una estètica volguement cutre i analògica, fent perdre el temps a objectes dissenyats sota el mantra de l'eficiència. Celebrant-ne la ineficàcia com la reconquesta d'un temps perdut, allò que il·luminem amb els frontals pot esdevenir una mica com un mirall i ens pot fer somriure davant la nostra pròpia desgràcia.

DATA: DIJOUS 29 DE SETEMBRE, 17.30H
DIVENDRES 30 SET, 16:30H
DISSABTE 1 OCTUBRE, 13H

ESPAI: ESCAC

DURADA: 70 MIN

FITXA ARTÍSTICA

Serrucho són:
Ana Cortés, Raúl Alaejos i Paadín

Creació, realització i construcció:
Serrucho

Una coproducció de:
Xerrac i Festival TNT

Assistència tècnica:
Miguel Aparicio

Amb el suport de:
Citemor, Teatre municipal de Coslada, Graner

COPRODUCCIÓ

ESTRENA

JÚLIA
BARBANY

DIVERSIÓN OBLIGATORIA

Aquest any són diverses les propostes que porten al TNT una reflexió sobre els mecanismes de l'humor. Si a *Noche Cañón*, per exemple, la Sofía Asencio posa el bisturí sobre les entranyes del monòleg còmic, el procés d'investigació de *Diversión Obligatoria* parteix de la fascinació de la Júlia Barbany pel que en el món de l'empresa corporativa es tradueix com a *mandatory fun*.

Mandatory fun refereix a aquelles activitats d'oci que una empresa organitza per reforçar la seva 'cultura' i mantenir motivades les seves treballadores. Sessions de risoteràpia, *freaky fridays* al bar de baix de l'oficina, portar *jumpers* de llana estampats pels volts de Nadal al més pur estil nord-americà - el més cutre guanya. Coses d'aquestes. Participació: obligatòria?

Estripant aquest humor forçat i un punt macabre fins a l'abstracció més absurda, a *Diversión Obligatoria* la Júlia fa un intent d'esporgar-ne l'essència per traçar un paral·lel amb la 'dictadura del meme' en la que veu instal·lada la seva generació. Tot i la precarietat que l'assetja, la 'Generació Z' típicament gestiona les sensacions negatives, l'angoixa i les depressions de la vida real mitjançant acudits visuals, fugissers i aspiracionalment virals a les xarxes. Un hàbit que corre el risc de convertir-se en actitud.

Per fer aquest exercici d'extrapolació, la Júlia s'ha llançat a construir la peça en col·laboració amb en Pol Clusella, sonidista, i l'Oriol Corral, escenògraf. Partint les tres del mateix imaginari però component-ho tot des d'una mentalitat molt sonora (més com una partitura que no un conte o un monòleg), busquen generar la sensació d'aquest humor estrany a escena, més que no explicar-lo mitjançant acudits en un sentit literal.

DATA: DIJOUS 29 SETEMBRE 19H
DIVENDRES 30 SETEMBRE 18H

ESPAI: AMICS DE LES ARTS

DURADA: 60 MIN

I al mig d'aquest espai oníric, on elements sonors i visuals coexisteixen de forma aparentment agradable, hi trobarem un personatge. Un home d'uns cinquanta anys, blanc, *Boomer*. La viva imatge d'aquella tristor que fa un punt de gràcia, un home atrapat en aquest chiste que és la vida contemporània.

Un home que, per altra banda, es toca amb la Júlia en tant que ella també se sent, a estones, com si estigués plorant en una festa.

FITXA ARTÍSTICA

Creació i interpretació: Júlia Barbany
Arimany

Disseny espai sonor: Pol Clusella

Producció: Teresa Vives

Escenografia: Oriol Corral

Fotografia: Roc Pont

Quadre: Toni Molins

Caracterització: Sara Manubens

Col·laboradors: Núria Corominas, Sara Manubens, Carolina Olivares, Paula Vicente, Lluís Margarit, Guillem Barbosa.

Co-producció de TNT, La Infinita de l'Hospitalet i Antic Teatre

Amb l'ajuda de El Graner centre de creació de dansa i arts vives i Espai Nyam Nyam

Foto: Roc Pont, **Quadre:** Toni Molins

Vídeo promocional: Júlia Barbany i Pol Clusella

Edició vídeo promocional: Lluís Margarit

RESIDENT
ESTRENA

CARLOTA
GRAU

TSUNAMI OR SOMETHING'S GONNA HAPPEN TONIGHT

Mentre diverses artistes del TNT d'enguany (com la Cristina Celada o la Sofía Asencio) han analitzat o fet ús dels mecanismes de l'humor per il·lusionar o fer reflexionar al públic, la Carlota Grau ha aprofitat la residència del festival per tenyir l'escena d'una sensació ben diferent: la por.

Com es construeix, sense vincular-la a una història concreta, l'experiència del suspens? Aquell punt de mal de panxa, aquella premonició de la tragèdia que es troba al tombant de la cantonada? De voler saber i no saber a l'hora. *Something's gonna happen tonight*, amigues, però... el què?

Aquesta sensació de por *guay* la coneixem, sobretot, de les pel·lícules de terror. Per mantenir-nos en aquest imaginari, *Tsunami* vol funcionar com una pel·lícula de stop-motion en temps i mida reals. Una tècnica cinematogràfica que fa que els objectes prenguin vida pròpia i que es construeix suspens, literalment, la nostra mirada entre una imatge i una altra: nosaltres fem de pont, nosaltres generem el moviment.

La peça gira al voltant d'objectes lúdics, pertanyents a l'univers infantil. Objectes aparentment innocents però que resignificats a escena a través de les accions que aquí es proposen comencen a explicar una història diferent. Interessades en la re-verberació que genera aquest gest, aquest canvi de significat que fa que quelcom petit i inanimat pugui esdevenir una ficció viva que fa posar els pèls de punta, la Carlota i el seu equip artístic han fet de l'escena el seu laboratori.

No es tracta, per tant, d'explicar una història de terror, sinó d'arribar al cor d'aquesta sensació tensa quedant-nos en la seva estructura, en el *com*. La Carlota ve del cine, de la dansa urbana més contemporània i de la dramatúrgia teatral. Saltant-se les etiquetes i posant a l'olla tot el que té, per aquesta primera peça en solitari combina text, moviment i stop-motion per fer-nos passar per tots els estadis del suspens: des de la intuïció més llunyana a la por més concreta.

DATA: DIJOUS 29 SETEMBRE 20.30H
ESPAI: TEATRE PRINCIPAL
DURADA: 60 MIN

FITXA ARTÍSTICA

Creació i direcció: Carlota Grau Bagès

Dramatúrgia: Carlota Grau Bagès amb Lola Belles, Joan Cot Ros, Pau Matas, Ana Rovira, Irene Vicente i Xesca Salvà.

Ajudanta en la direcció: Irene Vicente Salas

Performers: Carlota Grau Bagès, Joan Cot Ros, Ana Rovira

Espai sonor i música: Joan Cot Ros i Pau Matas

Llums: Ana Rovira

Escenografia: Lola Belles i Xesca Salvà

Text: Carlota Grau Bagès

Vídeo: Carlota Grau Bagès

Suport a la tècnica del vídeo i Qlab: David Muñiz i Sergio Roca

Producció: Muntsa Roca (Anastàtica Cultural)

Coproducció: Festival TNT

Suports: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona, L'Estruch, El Canal, C.C. Can Felipa, La Visiva espai pel moviment i la Nau Ivanow.

Agraïments: Raquel Cors, Brisa Luque, David Muñiz, Dámaris Pires, Àlex Rigola, Les Ismuirilis i Monte Isla.

Foto promocional: Nora Baylach amb retoc d'Ana Rovira.

Vídeo promocional: Marc Costa i Carlota Grau Bagès.

ESTRENA

Alberto
Cortés

ONE NIGHT AT THE GOLDEN BAR

A *El Ardor* (2021), l'Alberto Cortés compartia amb el públic la seva perspectiva queer sobre l'experiència de la sexualitat en un espectacle d'altres temperatures. Fent del cos paraula i de la paraula cos, el creador de la perifèria andalusa ens feia sentir el calor i la bellesa d'allò que encara massa sovint és considerat tabú.

Mantenint la voluntat de comunicar-se directament amb el públic, a *One Night at the Golden Bar* l'Alberto ens vol apropar a una capa més tendra dels afectes que ens travessen. Es tracta, aquesta vegada, d'anar a la recerca d'un fragor més sensual i vulnerable - però igualment determinat. Com en el creuar de mirades d'una primera cita, cada signe d'aquesta funció ens convida a sentir-nos captivades pel seu misteri.

L'escolta, per aconseguir tenyir la trobada amb el públic d'aquesta qualitat tan fràgil i tan potent, és clau. L'Alberto (acompanyat a escena pel músic César Barco) ens embarca així en un diàleg no jeràrquic on veu, música i cos s'expliquen en el mateix pla i cadascuna a la seva manera. Assajat o no, aquest diàleg es reinventa cada vegada com si fos la primera, passant per passadissos discursius sempre sinuosos però amb corbes dibuixades intuïtivament i cada cop de manera diferent.

Hi segueix havent, en tot plegat, un qüestionament polític sobre els discursos normatius de la carn i de l'expressió de les emocions. Però la manera com se'ns presenta està pensada perquè puguem travessar aquest qüestionament amb l'Alberto, suant l'escena juntes en lloc d'entendre el concepte a través de la raó. *One Night at the Golden Bar* és un

joc de seducció plantejat des de l'afectació més exagerada, un intent de replantejar la nostra relació amb allò romàntic duent-ho a la superfície - a flor de pell.

Durant el TNT es presenta el llibre *Los montes son tuyos*, on se sumen els textos de *El Ardor* i d'aquesta obra. Un vincle físic entre els dos projectes que subratlla com la perspectiva pamfletàriament marica de l'Alberto Cortés ho envolta tot. Les temperatures segueixen sent altes.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte, dramatúrgia, textos i interpretació: Alberto Cortés

Música i espai sonor: César Barco Manrique

Il·luminació: Benito Jiménez

Vestuari: Gloria Trenado

Assistència en moviment: María Cabeza de Vaca

Assistència en espai escènic: Víctor Colmenero

Fotografia i vídeo: Clementina Gades Gràfica: Pvlcrx

Amb la col·laboració de:

Teatre Calderón de Valladolid, Junta de Andalucía (Residencias Àgora), Centre Conde Duque i Graners de Creació

Agraïments: La Poderosa, Labo XL, Rebeca, Iver, Claudia, Mariquiña, Esther i Peru

nyamnyam

INERT?

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 16.30H, 18.30H I 20H
DISSABTE 1 OCTUBRE, 12H - **passi especial obert a famílies amb infants a partir de 7 anys**
DISSABTE 1 OCTUBRE 16:30H I 18H

ESPai: CASA DE LA MÚSICA

DURADA: 60 MIN

Les nyamnyam (l'Iñaki Alvarez i l'Ariadna Rodríguez), acompanyades per Blanca Callén, Carme Torrent i Manel Quintana, fan de cada INERT? un miniunivers a ser explorat des d'una mirada transcorpòria.

Transcorporealitat: la cosa va de pensar-nos en un mateix pla amb tot allò que ens envolta. Per exemple: posant el focus en la matèria, en els àtoms i el seu moviment, en la continuïtat entre cossos diversos. Des d'aquesta perspectiva, la clara distinció entre allò viu i allò inert es tensa, es posa en crisi. Una altra possibilitat és ajustar les nostres lents quan observem o pensem les escales i el temps. La vida dels objectes, com la dels arbres, també conté i conta històries: la pols que acumulen, les traces del seu ús, allò d'ells que ens travessa en forma de record... el nostre pas a través del temps acompanya el seu i ens connecta, ens fa companyes de vida.

Per fer aparent aquesta cosmovisió radicalment humil i horitzontal, cada representació d'INERT? es construeix a partir de ressonàncies amb allò que ja era a l'espai abans d'arribar-hi. L'Ariadna i l'Iñaki van aterrar a l'Ateneu Candela de Terrassa fa dies. Van interessar-se per aquelles persones que no veiem sovint però que fan que tot rodi, van mirar entre cametes i van demanar permís per baixar als magatzems. I així, van anar trobant-se amb els objectes que configuren el patchwork-univers-estora per on ens mourem durant la funció.

A sobre d'aquest patchwork ens hi trobarem un segon entramat fet de persones i anècdotes, accions corporals, fragments de discurs projectats o dits en veu alta i suggerències visuals que acompanyaran la nostra experiència. La de cadascú, ja que la peça està pensada perquè sigui la nostra manera singular de re-

lacionar-nos i afectar-nos mútuament amb l'espai, els objectes i les històries el que l'acabi de sostenir.

Fruit d'un pensar i actuar el més inclusiu possible, INERT? ens convida a pujar a escena però sense ocupar-ne el centre - i a conèixer la potència i l'emoció que s'allibera quan cedim espai a tot allò que és *altre*.

FITXA ARTÍSTICA

Una peça de nyamnyam (Ariadna Rodríguez i Iñaki Álvarez) **en col·laboració** amb Carme Torrent, Blanca Callén, Manel Quintana i Daniel Moreno Roldán.

Espai sonor: Daniel Moreno Roldán dins el projecte Myspace Dragon hoard

Disseny i construcció de l'espai lumínic: Manel Quintana

Textos: Blanca Callén, Carme Torrent i Ariadna Rodríguez

Mirada externa: Carolina Campos

Una coproducció de la cooperativa NY NY SCCL i Antic Teatre, amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Iberescena.

Amb la complicitat del ICI-CCN Montpellier – Occitanie / Direction Christian Rizzo (França), Lugar a Dudas (Cali, Colombia), CRL - Central Eléctrica (Porto, Portugal), La factoria d'Arts (Banyoles), Festival Sismògraf (Olot), La Caldera – Centre de Creació de Dansa (Barcelona) y CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona).

SARA SAN
GREGORIOJUGAR EL
ESPACIO

La companyia Ludolocum, amb la Sara San Gregorio al capdavant, es dedica a intervenir espais per cedir-los al joc lliure d'infants de diferents edats. Durant el TNT-Kids, duen a Terrassa dues instal·lacions diferents. Una, per a nenes i nens de 0 a 5 anys, ocuparà la sala Ateneu Candela divendres i dissabte. L'altra, configurada amb els mateixos objectes, permetrà que un públic familiar més ample es faci seu el Carrer de la Rasa el dissabte per la tarda.

A banda de l'edat, la diferència entre propostes també està en l'espai que és jugat. Una és interior, l'altra exterior - i en aquesta última ressona una vocació clarament política. Tallar el trànsit, conquerir temporalment l'asfalt per jugar-hi a sobre implica generar-hi un record i una traça, un dir: "aquí, un dia, hi va passar quelcom diferent que un cotxe". Símbols efímers per repensar l'ordenació de l'espai públic.

El plantejament de cada casella de sortida també varia en funció de la fase cognitiva de les participants. A l'interior, la Sara i les seves companyes hauran muntat una escenografia amb objectes gentils, intervinguts per recursos lumínics i sonors pensats per animar la interacció dels més petits. Sense conduir històries ni oferir grans dramatúrgies, els infants ocuparan l'escena per participar d'aquesta funció des de la seva perspectiva cultural i d'aprenentatge, que és la del joc. Programar

una proposta d'aquest tipus sobre un dels escenaris del TNT amaga, també, un gest immensament polític.

Un cop desmuntada la instal·lació interior, dissabte les peces que la configuraven es duran al Carrer de la Rasa. Però el nou muntatge es deixarà a càrrec de qui vulgui venir - i no hi haurà manual d'instruccions. Petites i grans podrem jugar juntes a construir allò que ens vingui de gust a l'aire lliure, sobre l'asfalt i sobre la sorra.

Amb Jugar el espacio, Ludolocum estudia la potència cultural i política del joc en diferents contextos - i per a diferents edats. Activacions urbanes d'interior i d'exterior que nodreixen la imaginació, faciliten l'experiment, i cedeixen l'agència i els espais a qui sovint se'ls mira des de la barrera.

FITXA ARTÍSTICA

Companyia: Ludolocum.org**Creació i concepte:** Sara San Gregorio**Disseny de l'escenografia de joc:** Sara San Gregorio i Alicia Gutiérrez**Producció material:** menudaspiezas.es

TALLER
LLUM,
SO I COS

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE, 18H
ESPAI: CENTRE CIVIC ALCALDE MORERA

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE, 18H
ESPAI: TEATRE PRINCIPAL (SALA D'ASSAIG)

DURADA: 45 MIN

Per aquesta edició del TNT-Kids, Animal Religion ha organitzat un taller escènic per a famílies amb infants d'entre quatre i nou anys.

La companyia ho té tot a punt. Sobre l'escenari ens esperarà en Quim Girón. Al nostre voltant i per damunt dels nostres caps la Jou Serra ja haurà col·locat els focs, i en Joan Cot haurà engegat els altaveus i estarà a punt per pitjar 'play'. Llums, sons... i cossos. Què més necessitem?

Després d'un escalfament on a part dels músculs sentirem la connexió amb la resta del grup i deixarem anar una mica les vergonyes, les Animal Religion se'ns enduran de viatge. Jugant a imitar el moviment d'en Quim i a imitar-nos entre nosaltres, ens deixarem endur pel moment i per la nostra imaginació. Pot passar de tot, podem convertir-nos qualsevol cosa. Mentre naveguem per aquest mar de possibilitats, la Jou i en Joan ens aniran acompanyant amb llums i sons escollits i dissenyats en directe.

En aquest taller, d'aproximadament una hora de durada, Animal Religion ens proposa entrar en contacte amb el meravellós món de l'escenari a través de les possibilitats expressives del nostre cos. Junt

amb la il·luminació i la música, la nostra improvisació esdevindrà, automàticament, espectacle - encara que no ens vegi ningú.

La vivència és el que val. I per darrere dels nostres salts i crits i cabrioles, ressonarà inevitable l'eco de l'univers del circ, que és d'on ve en Quim. Un espai creatiu i poètic on jugar, imaginar i creure en allò impossible són els verbs que porten la veu cantant. I els que ens posen en moviment - ja sigui acrobàtic o no.

FITXA

Taller impartit per
 Quim Girón, Joana Serra i Joan Cot.

Edats:
 Infants de 2 a 5 anys + 1 adult per infant

Participants:
 12 infants + 12 adults / 1 grup classe
 20-25 infants

RESIDENT
ESTRENA

MONTSE ISLA DONDE EMPIEZA EL BOSQUE ACABA EL PUEBLO *

‘Quina distància hi ha entre nosaltres i el món?’

Amb aquesta pregunta, suggeridora i plena d’impli-
cacions polítiques, la jove companyia Monte Isla ha
aprofitat la residència del TNT per explorar escèni-
cament el concepte de paisatge.

Un paisatge és, per una banda, una ficció. La parau-
la mateixa refereix a un acte de consum: ‘paisatge’
(que no ‘natura’) com a exemple de l’actitud tradi-
cionalment colonitzadora d’occident. Però també
refereix a una determinada manera de mirar - molt
diferent a la que convencionalment utilitzem per a
l’escena. Quan observem un paisatge no busquem
judici ni significat, només una experiència sensorial
reposada que ens arriba a través de la vista. Un to-
car amb els ulls.

Monte Isla ens convida a observar l’escena com si
fos un paisatge, i a mirar aquest paisatge com si
fos un quadre, un retall de realitat. I ens hi convi-
den, d’entrada, fent evident que allò que veiem és
en tots els casos una qüestió de muntatge. Hon-
rant la tradició ficcionalitzadora i les convencions
que brinda l’artefacte teatral, *Donde empieza el
bosque acaba el pueblo* esdevé així un lloc nou a
ser descobert des d’aquesta perspectiva. En l’acte
sempre subjectiu de la seva contemplació és on es
produirà el contacte, l’intercanvi.

Un lloc, a més a més, on el cos humà (centre ex-
pressiu en les peces teatrals de tota la vida) es des-
localitza i cedeix importància a allò aparentment
inanimat. Celebrant l’accident i permetent en part
que la peça es configuri sola, els Monte Isla han
compost la funció a partir d’un desenvolupament
conjunt de llums, so, escenografia i intèrprets a la
sala d’assaig.

Ni casa ordenada ni bosc salvatge. Un jardí, potser,
que s’ha nodrit d’allò caòtic i accidental que dona
forma a la naturalesa més salvatge, i que en el seu
disseny escènic no pretén amagar que seguim dins
d’una màquina fascinant de fer ficcions a mida hu-
mana. Monte Isla busca el suggeriment poètic i la
potència revolucionària i transformadora de la li-
minalitat, d’allò en procés, a cavall d’una cosa i de
l’altra, galopant en cercles per veure què surt.

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 20H
ESPAI: TEATRE PRINCIPAL
DURADA: 60 MIN

FITXA ARTÍSTICA

Idea i creació: Monte Isla

Direcció i dramatúrgia: Andrea
Pellejero i Adrià Girona

Intèrprets: Pol Para, Cèlia Legaz i
Andrea Pellejero

Direcció tècnica: Uriel Ireland

Disseny d’il·luminació: Gabriela Bianchi

Disseny de so: Uriel Ireland i Adrià
Girona

Disseny d’escenografia: Monte Isla

Construcció: Xim I. Rabassa

Vestuari i espai escènic: Aleix García

Producció executiva: Rut Girona

Administració comunicació i

distribució: Monte Isla

Companyia resident de la Nau Ivanow
de Barcelona.

Coproducció del Festival TNT,
WorkspaceBrussels i Teatre de Lloret.

Amb la col·laboració de TeatroPuerto.

Amb el suport del Festival Sàlmon,
l’Ajuntament de Girona, l’Ajuntament
de Salt, l’Estruch
de l’ajuntament de Sabadell i el
Departament de Cultura de la
Generalitat de Catalunya.

Agraïments

Miguel Pellejero, Roberto Baldinelli,
Haizea Arrizabalaga, El Conde de
Torrefiel, Vilma

López, Ma Ramos Corral , Aixa
González, Nicolàs Carbajal, Ana Rovira,
Núria Girona,
Idoia Aragón, María i Martín Sainz,
Roberto Blanco, Pepe Pellejero, Igna
Garcia, Carlus

* Aquesta peça conté llums intermitents que poden causar
atacs a persones amb epilepsia fotosensible.

María Salgado
y Fran Cabeza
de Vaca

JINETE ÚLTIMO REINO FRAG.1

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 22H
ESPAI: TEATRE ALEGRIA
DURADA: 60 MIN

La María i en Fran parlen de *Jinete Último Reino* com una zona d'investigació. *Fragmento 1*, estrenat al Festival de Otoño de Madrid de 2021, clou (i obre) una trilogia de peces sorgides d'aquest procés més ample, iniciat pels volts del 2017.

Jinete Último Reino gira al voltant de moments en què un cos qualsevol pot desobeir la normativització que acompanya la definició de la seva subjectivitat. La frase fa pujada, però amaga qüestions polítiques i poètiques essencials: cada una de les obres de la trilogia s'enfoca sobre una dimensió vital en què un cos/subjecte camina sobre el fil de la llibertat i la condemna de la norma, sempre vehiculada a través del verb: el moment d'aprendre a parlar; el moment d'aprendre a escriure; i la nit, on qui remena les cireres és el diseg.

Fragmento 1 fa així ficció del moment en què aprenem la parla, un moment que ningú recorda però que tothom ha viscut. Un moment en què són sons i ritmes, potser, els que poblen el nostre univers perceptiu en una amalgama on els *sentits* estan per descobrir. Aquesta potència es barreja en aquesta proposta escènica amb el suggeriment del seu record, del què en queda i de com en certa manera es reedita en cada tombant de vida en què ens toca tornar a començar de zero.

Coherents fins a la medul·la, en Fran i la María no aspiren a narrar aquest espai sino a recrear-lo. Un dispositiu octofònic compon l'espai a través del so i ens embolcalla. Records diversos de cossos diversos en encreuaments vitals diversos es materialitzen a través del llenguatge. Es fan servir cintes de casset - un altre objecte que ens col·loca en allò que la peça vol ser: un fil de temps on gravar, esborrar i reescriure és possible. Etcètera.

La María és poeta i en Fran, músic. A Fragmento 1 paraula i so són treballats com a matèria, i fan vibrar l'escena amb el moviment d'un espai lingüístic que no es tanca en un significat fix, i que no coneix de jerarquies.

FITXA ARTÍSTICA

Data creació: 2021

Creació i Interpretació: María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca

Direcció tècnica: Óscar G. Villegas

Disseny d'il·luminació: Carlos Marquerie

Tècnic d'il·luminació: Andrés Dweyer
Gràfica: ANFIVBIA (Rubén García-Castro i María Salgado)

Disseny i construcció de monocordi: Tunipanea

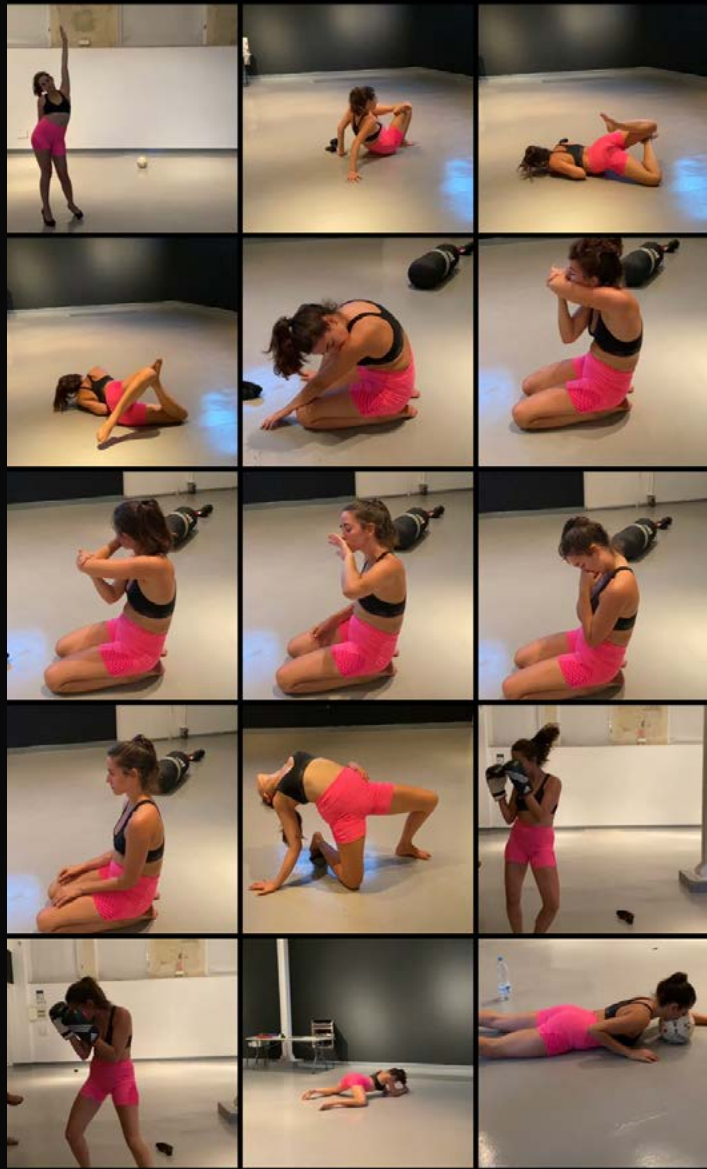
Fotografia: Jorge Mirón

Producció: Lorenzo García-Andrade i Marta Orozco Villarrubia

Produïda gràcies al suport d'Azala Kreazio Espazioa, Zé dos Bois, Centre de Residències Artístiques d'Escorxador Madrid, Tabakalera (Donosti) i una Ajuda a la creació d'Arts Visuals de la Comunitat de Madrid (2020).

Agraïments: Maral Kekejian, Juan Vacas, Albert Bernal, Natxo Cheka, Idoia Zabaleta, Oier Etxeberria, Jesús Jara, Isabel García del Real, Mikel R. Nieto.

CORRALITO – TNT

MARTA ROS

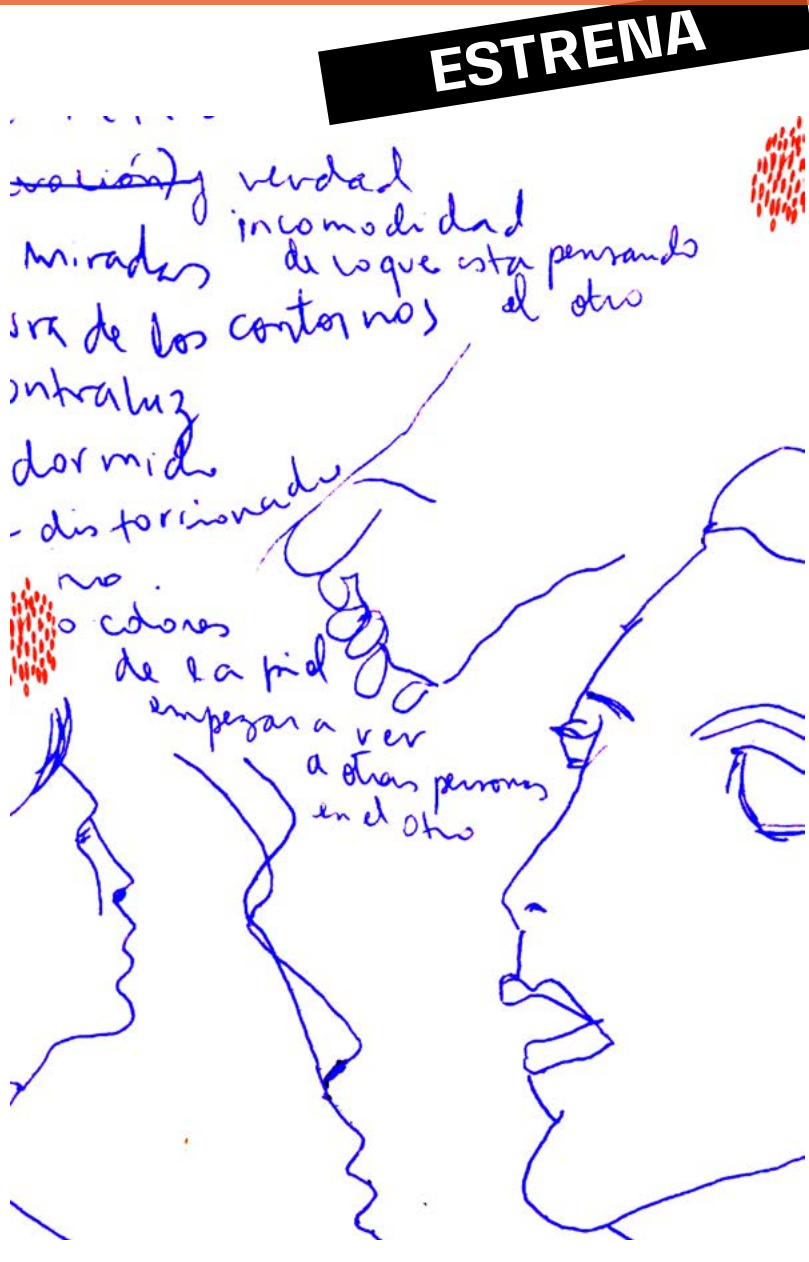
FIND YOUR PLACE (EASILY)

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 16.30H, 18.30H I 20H
DISSABTE 1 OCTUBRE 12H I 18H

ESPAI: CENTRE DE CREACIÓ EL CORRALITO

DURADA: 60 MIN

FITXA ARTÍSTICA
Maria Ros, Ismael El Jaarani i Jordi Latorre

PUPILAS PINTABAN MIS SÁBANAS

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 13H

ESPAI: CENTRE DE CREACIÓ EL CORRALITO

DURADA: 80 MIN

FITXA ARTÍSTICA
Cia Lalínea

Il·lustració: Luci Valenzuela

MARTA FERNÁNDEZ

FUERA DE CAMPO

DATA: DIUMENGE 2 OCTUBRE

ESPAI: CENTRE DE CREACIÓ EL CORRALITO

DURADA: 20 MIN

FITXA ARTÍSTICA
Autoria: Marta Fernández i Maria Moscardó

Direcció escènica: Marta Fernández, Maria Moscardó i Blanca Tolsa

Coreografia i interpretació: Marta Fernández i Blanca Tolsa

Disseny i realització d'audiovisuals: Maria Moscardó

El Corralito CCA es dedica a donar suport a creadores emergents de Terrassa des de l'any 2015. La voluntat: oferir un espai a joves artistes que encara no saben (o escullen no saber) cap a on van. Treballant des de l'autogestió i l'economia circular, el Corralito vol ser una casella de sortida, o una d'aquelles que permeten avançar més que allò que el dau indica.

La col·laboració amb el TNT es va iniciar el 2020, i acompanya anualment tres processos creatius a ser mostrats dins el marc del festival. La selecció té tres criteris: u, que siguin peces de creadores amb poca trajectòria - tornant a la idea del dau. Dos, que siguin projectes a les beceroles, que treguin profit de la residència d'estiu a El Corralito. I tres, que siguin projectes sensibles a les

urgències temàtiques o metodològiques que d'una manera o una altra uneixen les propostes de cada edició del TNT.

Aquest any, i en primer lloc: Tres artistes amb formació en dansa, sociologia i producció audiovisual traslladen eines de creació cinematogràfica al llenguatge escènic. Una mica com aspira a fer la Carlota Grau a *Tsunami* amb el 'stop motion', a *Fuera de Campo* la **Marta Fernández Tusón**, la **Blanca Tolsà** i la **Maria Moscardó** exploren els processos de resignificació de les imatges dirigint la nostra mirada tal com faria una càmera. Es pot fer un zoom a escena?

En segon lloc, a *Find your place*, la **Marta Ros** (amb l'**Ismael El Jaarani** i en **Jordi Latorre**) també barreja l'audiovisual, la performance i la dansa

en un solo que formula, en loop, la següent pregunta: és possible sortir d'una dinàmica relacional a través del llenguatge corporal? Poder, intimitat, gènere i dependència són temes que sobrevoien la seva recerca.

Finalment, el projecte artístic **Lalínea** presenta el quadre #1 de *Pupilas pintaban mis sábanas*. Lalínea construeix peces que atenten contra la narració hegemònica de la realitat. A *Pupilas...* combinen cartografia, il·lustracions a càrrec de **Luci Valenzuela** i gravacions amb radiocassette per dibuixar audiovisualment les vides de persones com el Cheli: Seixanta-dos anys, de Barcelona, i consumidor d'heroïna des dels divuit. En aquest quadre #1, el diàleg entre el Cheli i el seu metge ens convida a preguntar-nos: com gestionem el plaer i el patiment en la societat contemporània?

WASHINGTON

Matías
Daporta

WASHINGTON

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 16:30H
ESPAI: ESCAC
DURADA: 90 MIN

Benvingudes al càsting pel paper de Grace, la protagonista de la no-pel·lícula *Washington* de Lars von Trier. Després de *Dogville* (2003) i *Manderlay* (2005), *Washington* havia de cloure el tríptic de Von Trier sobre la debilitat humana, però mai va passar de ser un esborrany. La pel·lícula existeix tan sols com a possibilitat, com a potència.

Dirigit per Matías Daporta, aquest procés de selecció és, en si mateix, el format de l'espectacle que l'artista gallec presenta al TNT. En Matías ha obert convocatòria i coneixerà les actrius al mateix temps que nosaltres. Durant el càsting, les participants llegiran escenes d'una història inventada, una de les mil que la pel·lícula hagués pogut explicar. Fragments de línies temàtiques sense context que activaran la nostra imaginació per construir la resta.

Més enllà del guió, la proposta que es presenta al TNT enllaça en aquest sentit amb allò que interessava a Von Trier dels mecanismes de la ficció: qüestionar un sistema que dibuixa els límits d'allò que és real i normatiu amb un retolador massa gruixut. Les seves pel·lícules vehiculen preguntes sobre què pot ser 'veritat' tant davant com darrere de la càmera - i què no. I què entenem per bogeria i què no, i qui ho determina.

Deia Donna Haraway que la llibertat rau en la construcció de la consciència, mitjançant la imaginació, dels sistemes d'opressió i de les possibilitats per desconstruir-los. Defugint la necessitat d'oferir-nos una mentida per creure'ns-la, el càsting 'real' de Matías Daporta esdevé un dispositiu que ens convida a relacionar-nos amb el sentit de possibilitat infinita de *Washington*: la pel·lícula que no va ser, i totes les que podria ser.

FITXA ARTÍSTICA

Director: Matías Daporta
Idea: Matías Daporta & Deniz Buga
Acompanyament: Ignacio d'Antonio Antón, Julián Pacomio & Deniz Buga
Guió: Matías Daporta
Edició i acompanyament de guió: Ignacio de Antonio Antón, Julián Pacomio & Deniz Buga
Càsting: Caasting.com
Directora de càsting: Alejandra Allaf
Actriu de rèplica: Daniela Jacques
Actrius: to be announced
Perxa: Julián Pacomio
Disseny d'escenografia: Matías Daporta & Julián Pacomio
Vestuari: Matías Daporta & Manon Rasmussen
Quartet de corda: Terrassa48
Il·luminació: to be announced
So: to be announced
Vídeo: to be announced
Producció: DESFOGA
Distribució: Mateu Pascual
Assessoria jurídica: Ania González
Investigació: Matías Daporta en col·laboració amb Zentropa
Cessió de vestuari: Bottingaard
Amb el suport de: Teatre Lliure i Beques Carlota Sotdevila, LaPoderosa, DESFOGA.
Performance original inspirada en les pel·lícules de la trilogia USA: land of opportunities de Lars Von Trier.

Norberto
Llopis

LA DOBLE SESIÓN

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 20H
DISSABTE 1 OCTUBRE 18H
ESPAI: TEATRE PRINCIPAL SALA CÚPULA
DURADA: 60 MIN

A *La Doble Sesión*, en Norberto Llopis (àvid lector de Jacques Derrida) parteix d'un text homònim del filòsof francès on es constata la impossibilitat de l'esdeveniment.

Això vol dir que en aquest espectacle, format literalment per dues sessions diferents entre si, en Norberto no s'ocupa d'allò material, sinó de la trama de temporalitats involucrades en l'intent (inútil) de fer-ho aparèixer. Jugant, més concretament, amb la temporalitat de l'escriptura, *La Doble Sesión* qüestiona escènicaament la possibilitat de la paraula escrita de ser, de ser del tot, de ser un tot.

Que és com dir que afirma la impossibilitat de quelcom com el teatre.

Dolça, infinita, revolucionària paradoxa. Heu-nos aquí, al Teatre Principal de Terrassa. Després de comprar l'entrada, se'ns convocarà a una de les dues sessions possibles. Si vivim en el dia 30 de setembre, Ayer passarà avui, i Mañana haurà passat ahir. Ja en el plantejament de la jugada en Norberto ens parla d'un demà que no es pot realitzar, i d'un ahir que no es tancarà mai. Segui el dia que sigui, hi assistirem, ens asseurem a les butaques i hi haurà algú a l'escenari. No podem anomenar, a això, 'esdeveniment teatral'?

Agut observador de l'escena contemporània, en Norberto ha vist com en els darrers temps la voluntat de fer vibrar el present escènic des d'una certa noció de 'veritat' (una idea molt de moda des dels anys seixanta del segle passat) s'ha anat igualint per convertir-se en moneda de canvi, en un objecte capitalitzable i consumible més. Per a ell, tensar

les cordes de la reflexió escènica vol dir abandonar l'aspiració a la materialitat d'una presència i girar la mirada en canvi cap al marge, cap al fons operatiu que pretén fer-la possible. També o particularment en la temporalitat de l'escriptura, on tot és transferència, tot és moviment. I allò que és moviment deixa traces més enllà del centre, no coneix de veritats absolutes i no s'està mai quiet per definició.

La Doble Sesión és en Norberto, la paraula, i Derrida en una espiral d'accions, repeticions i pensaments que no s'acaben mai.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte i direcció:

Norberto Llopis Segarra

Assistència dramaturgica:

Sofia Asencio

Il·luminació: Carlos Molina Llorens

Vestuari i assistència estètica:

Jorge Dutor

Foto i vídeo: Nelson Lizana

Pòster: Davinia V Reina

Produït amb Ajudes a la producció escènica de l'Ajuntament de València.

Amb el suport de residències artístiques a "Residències de creació" de La Caldera (Barcelona), Espai la Granja IVC (València), La Poderosa (Barcelona), Teatre el musical TEM (València), El Consulado (València).

RESIDENT
ESTRENA

MONTDEDUTOR

EL MOVIMIENTO

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 18.30H
ESPAI: PLAÇA PRIMER DE MAIG
DATA: DIUMENGE 2 OCTUBRE 13H
ESPAI: PLAÇA AJUNTAMENT
DURADA: 30 MIN

“Autoria descentralitzada, dansa identitària, folklore contemporani, corporalitat col·lectiva, tradició per al futur.” Amb aquestes paraules, Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol introdueixen en grans línies El Movimiento. Un *moviment* que ens emplaça a entendre allò escènic com un terrabastall amb més rèpliques que el típic espectacle tancat que arriba a una ciutat, es representa, i se’n va.

Des de la voluntat d’apropar l’escena contemporània a la vida comunitària dels llocs on es genera, els Montdedutor van començar fa un temps a fer-se preguntes sobre el folklore. Què entenem per folklore? Dansa, proposta o emergència cultural de tradició popular. Però: què és popular? Qui és popular? Qui és poble?

Treballant en diferents ciutats i barris d’arreu de l’estat espanyol, amb *El Movimiento* els Montdedutor han engegat una plataforma-paraigüa on recullen i documenten la creació de noves danses populars. Acompanyant processos de creació autònoms, en Guillem i en Jorge cedeixen la batuta a les persones de les comunitats que visiten, sovint pertanyents a col·lectius que se senten desplaçats per l’estatus quo. Un cop aquestes persones han dissenyat un nou moviment, una nova coreografia, van encara un pas més enllà: en connivència amb l’ajuntament de torn, proposen fixar-la com a repertori de dansa tradicional - registre al corpus de patrimoni immaterial inclòs.

Moltes de les danses del repertori folklorístic provenen d’un lloc de celebració comunitària. Però en el procés de fixació i protecció de la simbologia identitària dels seus codis a vegades s’han allun-

yat de la seva naturalesa original. Buscant frenar el creixement d’aquest abisme, els especialistes en processos de creació des del pensament contemporani Montdedutor sacsegen idees que corren el risc de quedar obsoletes si s’aferren a parets de ciment per sobreviure.

Pel TNT, han compostat la banda sonora sonora juntament amb la Banda de Terrassa, que han fet seu el moviment coreografiat per joves del col·lectiu LGTBIQ+ de Terrassa en col·laboració amb Districte Jove, un punt autogestionat de trobada que compta amb el suport de l’ajuntament. Rèpliques del terrabastall: donar veu a aquelles que no sempre la tenen. Empoderar-les gràcies a l’autoritat que tenen sobre el seu propi procés de creació. I fer més inclusiva la definició del que configura la identitat cultural de Terrassa, avui.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte/direcció/coreografia: Jorge Dutor + Guillem Mont De Palol

Espai sonor : Carlos Parra
Documentalistes Claudia Mallart-Toupy i Aida Belmonte

Intèprets Els Participants

Producció : L’ÀLAM creativa cultural

Amb el suport del Cicle Fer Històries de La Poderosa i Antic Teatre amb la complicitat del Konvent.O

RESIDENT

ESTRENA

El Pollo
Campero.
Comidas para
llevar

EL FUTURO

Benvingudes a *El Futuro*.

Però... què és el Futur? Especulació pura. De la mateixa manera que el passat és un entramat de reconstruccions parcials (pròpies i alienes), el futur el projectem en base al que creiem recordar i conèixer. Tot és fum, veritat a mitges, imaginació.

Durant el procés de recerca, la Cris Celada del *Pollo Campero* es va adonar que, sobretot en generacions més joves, la pregunta “què és per a tu el futur” suscitava distopies a granel. Convençuda que cal un esforç d’imaginació col·lectiva per crear un món que faci venir més ganes de viure-hi, ella i les seves col·laboradores han desenvolupat una sèrie de recursos creatius des d’on oferir la pràctica escènica i l’humor com a eines d’entrenament per a l’especulació amable.

El Futuro és un projecte tentacular, que escapa la lògica de producció-exhibició (un ressò de reflexions post-pandèmiques sobre la professió que també observem en altres artistes d’enguany, com Matías Daporta o els Montdedutor) i es declina en diferents emergències que s’interrelacionen entre si. *El Futuro* és una peça escènica, i un manual perfecte per a la imaginació de futurs a ser llegit en veu alta. També és un taller de creació col·lectiva amb el públic, que entre altres llocs aquest estiu ha tingut lloc a Terrassa.

Jugant amb picardía i amb la polisèmia de les paraules, a escena *El Futuro* fila i desfila la seva pròpia trama en un espai de joc constant, ple de significats dobles que impedeixen la conclusió, l’afirmació, l’esdeveniment. Perquè sobre el futur no es pot afirmar res. Amb aquesta estratègia, el *Pollo Campero* se suma aquest TNT a altres creadores (com la Cuqui Jerez o la Maria Salgado i en Fran Cabeza de Vaca) que en les seves peces també hackegen constantment la possibilitat de construcció d’un discurs tancat.

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 19:15H
ESPAI: TEATRE PRINCIPAL
DURADA: 70 MIN

Vetllant per la coherència amb la llavor temàtica del projecte, el futur d’ *El Futuro* serà obert i ple de possibles, o no serà. Un lloc on l’humor acosta les idees i rebaixa el negre de les nostres distopies.

FITXA ARTÍSTICA

Idea i direcció: Cristina Celada

Text: Cristina Celada en col·laboració amb Rosa Romero

A escena: Rosa Romero i Cristina Celada amb les participants dels laboratoris comunitaris de Terrassa, Àngels Cots, Rosita Clavi, Iván Gimenez, Berta Aguilar i Sergio Roca.

Coordinació tècnica i disseny il·luminació: Miguel Ruz

Espai sonor i composició musical: César Barco Manrique

Escenografia, vestuari, utileria: Alejandro Andújar

Videocreació: Indi Costa

Traducció i interpretació simultània: Julia Martínez

Imatge de cartell: Eugenio Arrogante

Disseny cartell i web: Jaume Blanc

Producció: Inés Lambisto

Fotografies: Alessia Bombaci

Una coproducció de: Festival TNT, Teatre Calderón de Valladolid, Conde Duque i El Pollo Campero, menjars per emportar.

En col·laboració amb: La Caldera i Teatre L’Artesà i La Infinita.

Amb el suport de: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

CRIS
BLANCO

GRANDISSIMA ILLUSIONE

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 21H
ESPAI: TEATRE ALEGRIA
DURADA: 70 MIN

Aquest any, el TNT va de jocs de paraules i salts temporals. Mentre a *El Futuro* o *La Doble Sesión* el sentit de les paraules és qüestionat per subratllar les fortalezes de la imaginació o les debilitats del discurs; a *Jinete Último Reino* o *Interior-Noche* els artefactes del teatre són aprofitats per recrear temporalitats passades o superposar-ne de presents - amb un objectiu bastant similar.

Enmig de tot això, *Grandissima Illusione* de la Cris Blanco. Aquí, la il·lusió de la creadora per aixecar un espectacle de gran format que parla de l'Amor (a través del temps i per damunt de totes les coses) conviu en paral·lel amb la il·lusió de facto que planteja des de l'escena.

La Cris va començar a covar aquest espectacle en temps pandèmics. Amb la voluntat d'homenatjar el poder del teatre de 'fer-veure-que' per viatjar a on i quan sigui, va idear una història d'amor entre una marquesa del s.XVI (viva en un text teatral inspirat en els clàssics de l'època) i un tècnic de sala del s.XXI. També hi havien d'aparèixer un astròleg cubà, una joglar, un cor de tragèdia grega, una actriu secundària i el Text - com un personatge més amb veu i vida pròpies. Havia de tenir un final apoteòsic a la Buñuel, efectes especials i una escenografia/patchwork feta de fragments de decorats reciclats i manllevats del Centro Dramático Nacional de Madrid i del TNC.

Però no va aconseguir el pressupost ni els suports necessaris per tirar-ho endavant.

La *illusione*, per això, segueix sent grandíssima. Al TNT hi arriba la Cris com qui diu tota sola, fent bona part dels papers de l'auca i proposant-nos igualment un viatge mig de ciència-ficció mig de qüestionament de tots els paradigmes de la post-modernitat escènica - des de dins. Abraçant la precarietat i amb si mateixa de bandera ens incita que tornem a suspendre la incredulitat mitjançant les convencions teatrals, i que ens enamorem de la ficció de nou i d'una punyetera vegada. Hi ha pràctiques que no ens convé relegar al passat.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Cris Blanco

Interpretació: Cris Blanco i Óscar Bueno

Acompanyament artístic: Anto Rogríquez, Óscar Bueno

Consell teatral: Robert Fratini
Disseny de llums / Coordinació tècnica: Montse Piñeiro i Cristina Bolivar

Disseny de so: Carlos Parra
Vídeo directe: Andrea Balaguer

Ajudant vestuari: Oriol Corral

Producció: Ariadna Miquel

Assistent Producció: Andrea Balaguer

Fotografia: Mila Ercoli

COPRODUCCIÓ

ESTRENA

Societat
Dr. Alonso

NOCHE CAÑÓN

DATA: DISSABTE 1 OCTUBRE 23H
ESPAI: AMICS DE LES ARTS
DURADA: 60 MIN

A *Noche Cañón*, la Sofía Asencio i en Tomàs Aragay passen per la malla poètica de la Societat doctor Alonso els mecanismes de l'humor.

Fascinada pel record del temps en què trepitjava escenaris amb espectacles de varietés, i per l'experiència del *disfrute en directe* dels gèneres 'populars', la Sofía es va proposar investigar els seus protocols, particularment en relació a la paraula dita, al treball de text en un monòleg còmic.

La praxis poètica de la Sofía i en Tomàs, criada amb calma durant vint-i-dos anys, funciona com un sistema de codi obert: un tema (un gènere escènic, en aquest cas), és encriptat i presentat a l'audiència en un espai on regna la incertesa - i on l'espectadora ha d'entrar amb cos i ment alhora per entendre què s'hi cou. És a dir: no serien els Doctor Alonso si no ens convidessin a reflexionar sobre allò que passa a la vegada que s'esdevé.

D'entrada, *Noche Cañón* amaga així una contradicció original i molt suggeridora. El monòleg còmic gira al voltant del tempo i de la creació de moments on el riure ens impacta, moments que només funcionen si flueixen per obra i gràcia del directe. Pretendre mantenir aquesta qualitat efímera mentre a la vegada ens fem metapreguntes sobre el format sembla la primera broma del projecte.

Sobre el fil d'aquesta tensió, la Sofía i en Tomàs comparteixen durant el TNT els fruits d'una investigació on defensen la potència que s'amaga en la superficialitat de l'humor. S'han instal·lat en l'exploració formal del somriure provocat per la retransmissió i la ironia fina, i s'han deixat contaminar pels *memes* de les generacions digitals de la mà de nous col·laboradors (l'arquitecte Jorge Nieto i la il·lustradora Beatriz Lobo).

L'humor és l'eina predilecte de qui navega els intersticis del fanatisme - i de qui els defensa com un dels pocs espais on val la pena existir. Aquí també hi regna la incertesa. En paraules de Gómez de la Serna, l'humor desacomoda interiors i desmunta veritats absolutes. I celebra la inutilitat i la relativitat del tot.

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia: Sofia Asencio

Creació i interpretació: Sofia Asencio Aznar

Direcció escènica: Tomas Aragay

Espai escènic i atrezzo: Jorge Nieto

Direcció d'art i llibret: Beatriz Lobo

Il·luminació: Celina Chavat

Vestuari: Jorge Dutor

Textos: Sofia Asencio. (Text de mediocre; Sofia Asencio, Lluç Baños i Hipolito Patón)

Producció: Imma Bové

Distribució: Societat Doctor Alonso.

Un espectacle Coproduït Per: Festival TNT, Antic Teatre i Societat Doctor Alonso.

Amb la col·laboració de: Espai nyamnyam, Festival Citemor, Festival Russafa Escènica i La Caldera.

Aquest projecte ha rebut la beca

ACENTO de La Casa encesa i el MACBA per la investigació de Noche Cañón.

Societat Doctor Alonso rep el suport de l'ICEC, la Generalitat de Catalunya, l'INAEM, el Ministeri de Cultura, i l'Institut Ramon LLull.

ESTRENA

Marc
Sempere

LITÚRGIA

DATA: DIVENDRES 30 SETEMBRE 23.30H
DISSABTE 1 OCTUBRE 23H

ESPAI: NAU ALBINYANA RIBES

DURADA: 60 MIN

A en Marc Sempere-Moya l'ha fascinat des de sempre l'experiència del *Comú* (amb c majúscula). Com a posicionament vital, aquesta perspectiva implica un grau important de cessió d'ego i saber-se connectat amb tot allò que ens envolta. Implica, també, tensar les cordes del liberalisme que ens domina - i que col·loca a l'individu al centre del món.

Pel Marc aquest *Comú* és un concepte que exigeix però que també sosté i que acompanya. Un espai on responsabilitats i llibertats són cosa compartida, però on també ho són preocupacions, alegries i penes. Això ho va poder sentir de forma particularment intensa durant els anys en què va viure en una casa okupa amb trenta persones més. Però ampliant el focus, aquella realitat política no va deixar mai de ser la d'una bombolla ficada enmig d'altres bombolles - totes elles mirant-se bastant el melic.

A través del contacte amb persones com El Niño de Elche, l'interès del filòsof Sempere-Moya va derivar llavors cap a l'observació i l'estudi de pràctiques tradicionals. Folklores, cerimònies religioses i altres emergències culturals on - més enllà de codis suposadament fixos i cotilles identitàries - una experiència comunitària en sentit més ample ha sabut sobreviure al pas del temps i els auges del capitalisme.

L'experiència del *Comú* que fascina a en Marc és aquella en què la individualitat es dissol en l'experiència mística del moviment compartit. Una vivència enriquidora i potentíssima que s'amaga en-

tre els passos de la Setmana Santa de Sevilla, a la plaça de Berga durant la Patum i en aquell concert inesperat de dissabte del Primavera Sound.

Litúrgia és una reinterpretació performativa d'una d'aquestes emergències culturals: la processó. Esbudellant-la de llenguatges i de símbols particulars, en Marc ens convida a traçar, pas a pas, el camí de tornada al seu origen. Des de la particular consciència col·lectiva que ens acompanya quan entrem en un teatre, a *Litúrgia* ballarem juntes i viurem com una afirmació els llaços invisibles que ens uneixen - amb i a pesar de tot.

FITXA ARTÍSTICA

Títol: Litúrgia.

Idea i direcció: Marc Sempere-Moya

Creació lumínica: Jou Serra Range in between

Vestuari i art: Cristina Ramos

Música: Anna Ferrer, Jaume Guerra

Espai sonor: Paloma Peñarrubia, Emilio Pascual

Assessorament: Elclimamola

Imatge: Snoop BCN

Producció: Compartir Dóna Gustet

Sara
Manubens

DRAG KIDS!

Drag Kids! és un taller intergeneracional de trans-vestisme dirigit a famílies amb criatures de sis a dotze anys.

En un camerino gegant, amb burres i més burres plenes de robes i teles de tots colors, tres Drag Queens ens acompanyaran en el preguntar-nos quin cos ens agradaria construir per a nosaltres mateixes. Grans i petites, totes tindrem l'oportunitat d'obrir mires i d'imaginar-nos més enllà del que la societat ens va dir que érem a la casella de sortida.

Per aquest nou cos ens inventarem un nou nom, li dibuixarem una cara i li escollirem la roba. Mares, pares i infants s'ajudaran a pintar-se i a construir-se a imatge i semblança d'aquesta versió altra de si mateixes. No es tracta de plantejar-nos grans preguntes, sinó de jugar i introduir el tema de la flexibilitat del gènere des de la plasticitat i el trans-vestisme. I si al final del dia, tornant a casa, apareixen les grans preguntes, amb una mica de sort adultes i adults haurem après alguna eina nova per poder-les abordar des d'una mirada diferent.

DATA:	DIUMENGE 2 OCTUBRE 12H
ESPAI:	CASA DE LA MÚSICA
DATA:	DISSABTE DIA 1 OCTUBRE 18H
ESPAI:	CENTRE CIVIC PRESIDENT MACIÀ
DURADA:	120 MIN

Donant espai a les famílies per trobar-se enmig d'aquest laberint de colors, pestanyes postisses i purpurina, l'equip dirigit per la Sara Manubens (Symphony of the Seas) vetllarà perquè tot passi en un ambient de calidesa, seguretat i cura compartida. I compte, perquè mica en mica i sense adonar-nos-en, el camerino potser acabarà convertint-se en passarel·la, i qui sap, qui sap... potser les Drags Queens ens demanaran que els hi donem un cop de

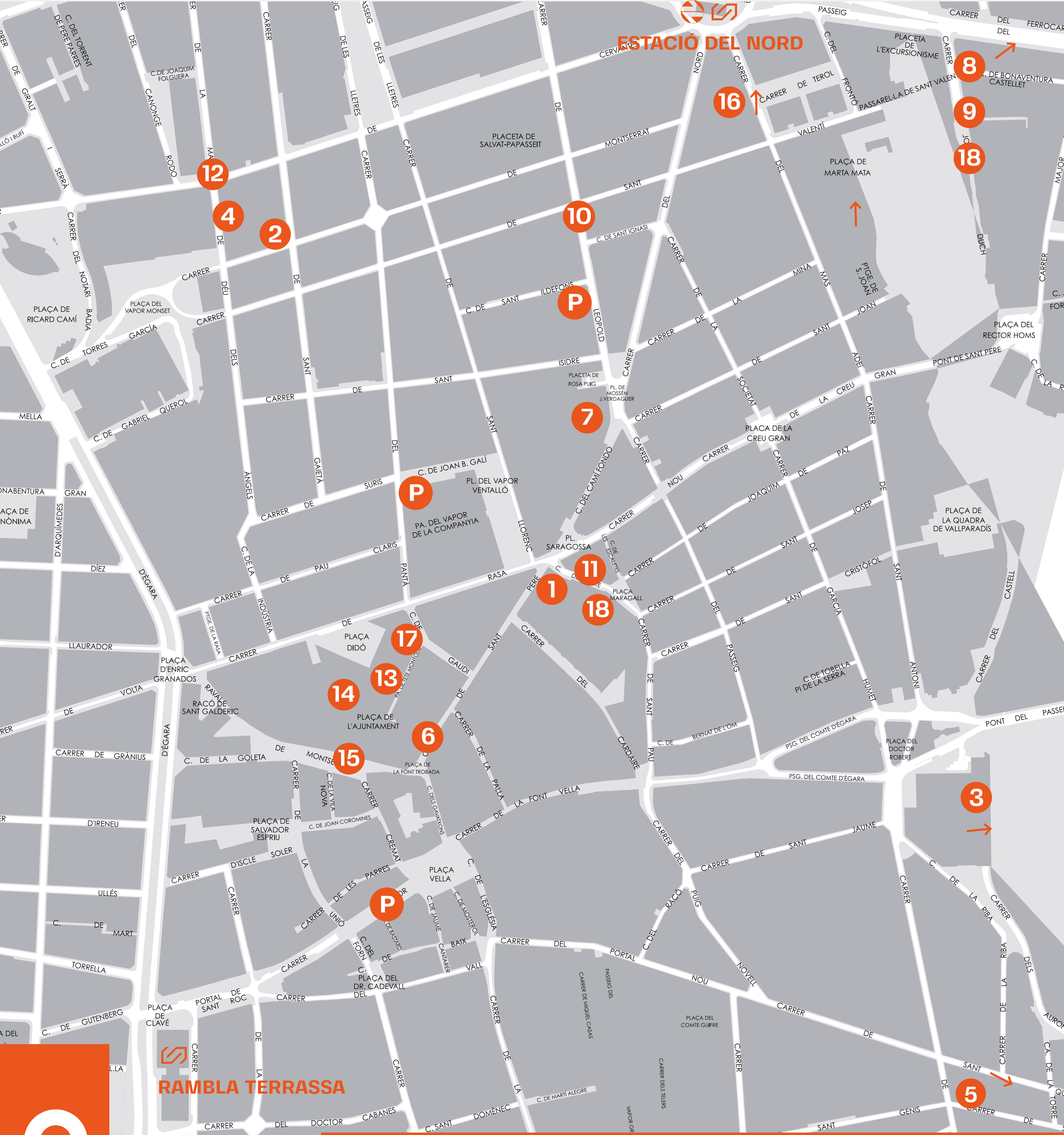
FITXA ARTÍSTICA

Creació: Sara Manubens

Mediació: Symphony of The Seas, Mama Lynch y Norma Mor

Producció: TeknoDrag

Acompanyament pedagògic: ArteFactum

ESPAIS

- 1
- AMICS DE LES ARTS I JOVENTUTS MUSICALS
- 2
- ATENEU CANDELA
- 3
- AUDITORI MUNICIPAL DE TERRASSA
- 4
- CASA DE LA MÚSICA DE TERRASSA
EL VAPOR (ESPAI DE CREACIÓ MUSICAL)
- 5
- CENTRE CÍVIC ALCALDE MORERA
- 6
- CINEMA CATALUNYA
- 7
- MAGATZEM CORCOY
- 8
- DISTRICTE SANT PERE NORD CENTRE CIVIC PRESIDENT MACIÀ
- 9
- ESCAC
- 10
- CENTRE DE CREACIÓ EL CORRALITO
- 11
- MINYONS
- 12
- NAU ALBINYANA RIBER
- 13
- NOVA JAZZ CAVA
- 14
- PATI DE L'AJUNTAMENT
- 15
- PLAÇA DE L'AJUNTAMENT
- 16
- PLAÇA DEL PRIMER DE MAIG
- 17
- TEATRE ALEGRIA
- 18
- TEATRE PRINCIPAL
- 19
- VALLPARADÍS

VENDA D'ENTRADES

A través de la web:

tnt.cat/programacio/

ACCESSIBILITAT

Persones amb dificultats auditives o visuals

Per als espectacles al Teatre Principal (Sala Gran) i al Teatre Alegria, disposem de seients reservats per a persones amb dificultats auditives i visuals i per als seus acompanyants.

Mobilitat reduïda

Per als espectacles al Teatre Principal (Sala Gran) i al Teatre Alegria disposem de seients reservats per a persones amb mobilitat reduïda i espais per a cadires de rodes, i espais reservats també per als seus acompanyants. Cal fer la reserva amb 15 dies d'antelació.

Pel que fa a la resta d'espais preguem que en consulteu prèviament l'accessibilitat al telèfon 93 733 81 40 o a la mateixa taquilla.

COM ARRIBAR

PER CARRETERA

► C58

Sortida 21 Terrassa Centre

► AP7

Enllaç C58 > Sortida 21 Terrassa Centre

► C16 (Túnel de Vallvidrera)

Sortida 22 Terrassa Centre

Pàrquing

Per als espectacles al Teatre Principal i al Teatre Alegria, si segelleu el tiquet a la taquilla dels teatres podreu disposar d'una hora gratuïta a:

► Pàrquing Vapor Ventalló

Accés per Carrer Pantà i per Carrer de Sant Llorenç

www.aparcamentvaporventallo.es/ca/

EN TRANSPORT PÚBLIC

► FGC

Línia S1 > Parades: Terrassa Centre / Vallparadís Universitat / Estació del Nord

www.fgc.cat

► RENFE Rodalies

Línia R4 > Parada: Terrassa

www.rodalies.gencat.cat

► Autobusos nocturns a Barcelona tota la nit

Grup Moventis – Sarbus

Telèfon: 93 580 67 00

COMUNICACIONS URBANES

► Autobús urbà

Transports Municipals d'Ègara

Línia 1 – Parades: Plaça Didó i Creu Gran

Telèfon: 93 735 77 77

www.tmesa.com

► Patinet elèctric

A diferents punts de la ciutat

web + app

On compro les entrades?

Es recomana adquirir les entrades en línia a través de la nostra web tnt.cat/programacio/. Si es prefereix, també es podran comprar entrades físicament a les taquilles del Teatre Alegria i Teatre Principal el mateix dia de l'espectacle, tot i això, recomanem anar-hi amb temps suficient per si us heu de desplaçar a un altre espai.

Què faig si no puc venir a l'espectacle?

No s'admeten canvis ni devolucions. Les entrades no són nominals i les pot utilitzar algú altre. Si l'entrada té algun descompte, la persona que finalment assisteixi a l'espectacle haurà de complir els mateixos criteris que donaven dret al descompte.

Què passa si arribo tard?

Com a senyal de respecte als artistes i al públic, les persones que arribin tard a un espectacle no hi podran accedir. En els espectacles on no hi hagi cap pausa, no es podrà accedir a la sala. Als espais amb localitats numerades és possible que els espectadors que arribin tard no puguin accedir als seus seients.

Es pot sortir durant la funció?

No. Per respecte als artistes, al públic i per tal de complir amb les mesures sanitàries de seguretat, les persones que hagin de sortir durant la funció no podran tornar a accedir a la sala.

Puc accedir mostrant les entrades des del telèfon mòbil?

Sí. És més segur i així reduïm el consum de paper.

Què he de fer en cas de suspensió?

Si heu comprat les entrades de manera telemàtica, els diners us seran retornats en el termini de dues setmanes a la targeta de dèbit o crèdit que vau utilitzar per comprar-les. Si les heu comprat a la taquilla, rebreu un correu electrònic informant-vos de com sol·licitar el reemborsament.

Puc fer fotos o gravar durant l'espectacle?

Està prohibit fer fotos o gravacions durant el transcurs del espectacles de sala. Si l'espectacle és de carrer, i no s'anuncia el contrari, sí que podreu fer-ne.

Si tinc dret a un descompte, però ja he comprat l'entrada amb el preu normal, em retorneu la diferència?

No s'admeten canvis ni devolucions un cop comprades les entrades. Per això, abans de comprar, fixeu-vos bé a quin descompte podeu optar i seleccioneu-lo correctament en el moment d'efectuar la compra.

Puc comprar entrades que no siguin per a mi?

Sí, les entrades no són nominals.

EQUIP

Direcció artística: Marion Betriu

Direcció executiva: Gabriel Sicilia

Adjunta a direcció: Anna Bohigas

Producció executiva: Roser Casamayor

Auxiliar de gestió i producció: Catalina Martínez

Responsable d'atenció al públic: Catalina Martínez

Àrea Professionals: Cristina Sanz-Gadea

Direcció tècnica: Toni Ubach

Auxiliar direcció tècnica: Oriol Ibàñez

Comunicació, premsa i xxss: Còsmica (Sònia González i Anna Aurich)

Fotografies: Alessia Bombaci

Vídeo: Marc Gutiérrez

Redacció de textos de la programació: Jordi Ribot Thunnissen

I l'equip de gestió i administració del Servei de Cultura i de l'Àrea de Cultura, Innovació i Projecte de la Ciutat de l'Ajuntament de Terrassa

La imatge d'enguany ha estat concebuda i dirigida per l'estudi Run Design, amb CGI de l'artista Ache Rodríguez.

CONTACTE

FESTIVAL TNT TERRASSA NOVES TENDÈNCIES

Telf. 93 733 81 40 (dl-dv 10-14h i 16-20h)

Plaça Maragall, 2 08221 Terrassa (Barcelona)

tnt@terrassa.cat

#TNT22

/tntterrassa

@Festival_TNT

@festivaltnt

Terrassa Noves Tendències

www.tnt.cat

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE:

COL-LABOREN:

MITJANS:

PATROCINA:

